

Spørgsmaalet om Appellinstantsen vil imidlertid kunne blive Gjenstand for en nærmere Overveielse, og jeg skal derfor ikke i dette Dieblil forbyde mig deri. Jeg troer ikke, at det vil være muligt at faae en helbig Afgjørelse ved at indanke Sagen for Politiretten, med mindre de Mænd, der skulde affige Dommen, kom til Stebet for at gjøre sig bekendt med de forskjellige Forhold.

H. Pedersen: Jeg troer, at med Hensyn til Omfanget af den Slags Veie, som dette Lovforslag skulde omhandle, bør vi, som ogsaa af den ærebe Forslagsstiller er gjort, indskrænke os til reent private Veie. Derved forstaaer jeg saadanne Veie, som ikke ere udlagte til almindeligt Brug, og ved Veie, som ere udlagte til almindeligt Brug, forstaaer jeg igjen saadanne, som ere udlagte til gennemgaaende Kommunikation, f. Ex. mellem to Byer, om end nogle af dem ikke ere opførte paa Regulativerne, naar de dog egne sig dertil. Saaledes indskrænket troer jeg, at det Slags Veie egner sig godt til at ordnes ved særlig Lov og kun daarligt egner sig til at komme ind under en almindelig Lov for hele Veivæsenet. Med Hensyn til Udtalelserne fra flere ærebe Talere om, hvorvidt de Private, der vedligeholde Veiene, skulde have Ret til at affpærre dem eller ikke, forekommer det mig, at naar man kan paalægge — og det bør stee — de Private, som bruge disse private Veie, at vedligeholde dem, maae de ogsaa have Ret til at holde dem affpærrede. Jeg troer, at de vilde kun daarligt være tjente med at lade Veiene staae aabne og dog deeltage i deres Standsættelse. Man kan lade dem staae aabne, kunde man sige, og derfor vil Ingen høre paa dem; men Erfaringen viser dog, at naar man kan smutte igjennem en saadan Veie, som er nærmere for En, saa gjør man det for Nemheds Skyld. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 4, da har den ærebe Forslagsstiller sagt: Viis mig en Autoritet, der er billigere og bedre. Der er allerede af den ærebe Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Sæspersen) nævnt den Autoritet, der

er den naturlige, naar man taler om Tilshynet med Veie. Jeg mener, at for Landdistrikternes Vedkommende er Amtsraadet og for Kjøbstædernes Vedkommende — forsaavidt de komme ind under denne Lov, thi jeg kan i Modsetning til den ærebe Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) ikke skjønne rettere, end at de nødvendigviis ogsaa ville komme ind under den — Amtmanden den Autoritet, der er bedst bekendt med disse Forhold og er den bedste og billigste Dommer i den Slags Sager ligeoverfor Sogneforstanderskaberne; bliver Lovforslaget indskrænket dertil og Forholdet ordnet paa den Maade, som jeg har tilladt mig at antyde, vil jeg anbefale det paa det Bedste. Det er bekendt, at efterhaanden som Udskyning bliver mere og mere almindelig, tiltager paa visse Tider af Aaret de ufremkommelige Veies Tal, uden at der er Midler til at tvinge Vedkommende til at gjøre dem fremkommelige. Jeg troer, at dette Lovforslag vil afhjælpe denne Mangel og derved imødekomme Manges billige Ønsker.

Mathiasen: Ogsaa jeg antager, at Lovforslaget figter til saadanne Veie, over hvilke et vist bestemt Antal Medlemmer af en Kommune har Brugsvet, og som de derfor ogsaa bør være forpligtede til at vedligeholde. Jeg er enig med foregaaende ærebe Talere i, at Landvæsenkommissionerne ere en altfor kostbar og altfor overordnet Autoritet til at give sig af med disse Sager, og skal derfor henstille til det Udvalg, som vistnok vil blive nebsat, at det vil arbejde hen til, at Amtsraadet bliver den endelig afgjørende Autoritet i disse Spørgsmaal.

S. Olsen: Saavidt jeg kjender til Veivæsenet, er der foruden Hovedveiene en Bivei til hver Gaard, og Spørgsmaal om disses Vedligeholdelse kan naturliggen altsaa kun opstaae, hvor Gaarden er deelt; men i saa Tilfælde mener jeg, at det vil være Parcellisternes Sag at afgjøre Sagen mellem sig. Om de Veie, der føre til Enge og Tørvemoser, kan her vel neppe være Tale. Hvad nu endelig de